

[Lis Møller]

ter op over for hinanden, og hvis det viser sig, at pensionisten har mindre tilovers til kost og andre fornødenheder end det beløb, kommunen mener at pensionisten skal have tilovers – og det er utroligt, hvor lidt nogle kommuner mener en pensionist kan klare sig for – så er der mulighed for at få et personligt tillæg til hjælp til briller f. eks.

Jeg ved udmærket godt, at vi har kommunalt selvstyre, men ældre mennesker og i det hele taget mennesker som sådan forstår ikke, at der skal være så stor forskel på, hvad man kan få, afhængigt af hvilken kommune man bor i. Det forekommer også mig urimeligt, at en pensionist ikke må have lidt penge i et pengeinstitut til ferie, tøj, uforudsete udgifter osv.

Der foreslås en videreførelse af ordningen med pension til de 55–60-årige. Jeg er enig med ministeren i, at den pensionsform er kommet for at blive, og derfor er jeg meget interesseret i at høre, hvornår ministeren mener at kunne fremsætte forslag til ændrede førtidspensionsregler, for det trænges der til. I dag har vi alderspension fra det 67. år, for enlige kvinder fra det 62. år. Dernæst har vi førtidig folkepension for 55-årige på grund af sociale eller arbejdsmæssige forhold. Vi har førtidspension fra 60 år for mænd og gifte kvinder på grund af svigtende helbred og førtidig folkepension for enlige kvinder mellem 60 og 62 år, hvortil kommer efterløn fra det 60. år som et alternativ til førtidspension. Endelig har vi enkepensionen, efter hvis dispensationsregel alle enlige kvinder – altså ikke bare enker, men alle enlige kvinder – kan få pension fra det 50. år, når de af helbredsmæssige eller andre grunde er afskåret fra at tage arbejde. Denne dispensationsregel er en klar diskriminering af kvinderne. De fleste af dem burde have haft invalidepension, men staten sparer altså 1.000 kr. om måneden ved at give dem enkepension. Noget lignende ville man aldrig byde en mand.

Alt i alt kan mit parti gå ind for ministerens forslag, der dels er en videreførelse af gældende regler, dels er en afbødning af de uheldige virkninger, de nye regler om tilskud til medicin, der trådte i kraft sidste år, indebærer. Forslaget betyder betydelige merudgifter for staten. Ministeren har henvist til besparelser som følge af medicintilskudsreguleringens ændring, men de kan vel ikke dække hele merudgiften.

Henrik Toft (V):

Venstre kan gå ind for lovforslaget, selv om vi godt kunne have tænkt os nogle af pengene udbetalt på en anden måde. Det har været koldt i vinter. Derfor kunne der måske have været grund til at lade en del af pengene, der er tænkt som varnehjælp, komme til udbetaling til samtlige folkepensionister på én gang som et engangsbeløb. Ville det være en idé, som ministeren eventuelt kunne tænke sig at anvende?

I bemærkningerne omtales, at der spares 100 mill. kr. på medicintilskudsordningen, hvor der kun var tilstræbt 65 mill. kr. Er det rigtigt forstået?

Ændringen af § 58 har venstre ikke lod eller del eller hjerte i, og vi stiller os i det hele taget skeptisk over for at have mange forskellige, sammenfaldende ordninger sideløbende med folkepensionen. En generel forhøjelse af grundbeløbet kan være en mere rimelig og enkel måde at yde pengene på.

Sker der ved udmålingskriteriet for dette lovforslags beløb en forskelsbehandling i Københavns favør?

Selv om venstre som nævnt er parat til at medvirke til forslaget hurtige gennemførelse, vil jeg forbeholde mig at stille nogle af mine rejste spørgsmål i udvalget, hvis jeg ikke finder socialministerens svar på dem tilfredsstillende.

Alice Faber (SF):

Ældrekommissionens anden delrapport beskriver, hvor dårligt stillet den gruppe af ældre, som kun har folkepensionen at leve af, er. De personlige tillæg må sættes op. Det ville være en bedre løsning end alle disse lappeløsninger, som dette lovforslag er et udtryk for. Det bliver i hvert fald ikke lettere at administrere pensionslovene efter dette forslag, og det bliver endnu sværere for de ældre, som har brug for pengene, at finde ud af, hvilke muligheder de har for hjælp.

Samtidig er kommunerne måske ikke alt for villige til at give oplysninger om mulighederne, så de når ind til de ældre, som har brug for dem. Det spares der mange penge på i kommunerne.

Vi finder i forbindelse med dette lovforslag, at alle besparelser fra medicintilskudsordningen skal bruges til at lappe den meget dårlige medicintilskudsordning. Vi